

hafssamningsins staðfest eftirrit af viðbótarsamningnum.

that Government to the Governments of all the Parties to the North Atlantic Treaty. 38
8. febr.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir fulltrúar skrifað undir viðbótarsamning þennan.

In witness whereof, the undersigned plenipotentiaries have signed the present protocol.

AUGLÝSING

um viðskiptasamning milli Íslands og Finnlands.

39

6. marz

Hinn 4. febrúar 1952 var undirritaður í Reykjavík samningur um viðskipti Íslands og Finnlands. Fylgir samningurinn auglýsingu þessari í íslenskri þýðingu.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 6. marz 1952.

Bjarni Benediktsson.

Magnús V. Magnússon.

Fylgiskjal.

Viðskiptasamningur milli Íslands og Finnlands.

Í því skyni að efla viðskipti milli Íslands og Finnlands hefur eftirfarandi samningur verið gerður:

1. gr.

Ríkisstjórn Finnlands mun leyfa útflutning til Íslands og ríkisstjórn Íslands mun leyfa innflutning frá Finnlandi á vörum þeim, sem taldar eru á lista I, er fylgir samningi þessum.

2. gr.

Ríkisstjórn Íslands mun leyfa útflutning til Finnlands og ríkisstjórn Finnlands mun leyfa innflutning frá Íslandi á þeim vörum, sem taldar eru á lista II, er fylgir samningi þessum.

3. gr.

Báðar ríkisstjórnirnar munu, að svo miklu leyti sem það samrýmist vörubörfum hvors landsins um sig, greiða fyrir útflutningi og innflutningi umfram það magn og þær vörutegundir, sem gert er ráð fyrir á listunum I og II, eftir því sem unnt er.

4. gr.

Um greiðslur, sem eiga rót sína að rekja til samnings þessa, skal fara samkvæmt greiðslusamningnum milli Íslands og Finnlands frá 6. marz 1950.

5. gr.

Engin ákvæði í samningi þessum má skýra þannig, að þau leggi ríkisstjórn Íslands eða Finnlands þá skyldu á herðar, að veita útflutnings- eða innflutnings-

39 leyfi til fyrirtækja eða einstaklinga, sem hafa ekki rétt til að öðlast slík leyfi 6. marz samkvæmt gildandi ákvæðum í hvoru landinu um sig.

Veiting innflutningsleyfa er bundin því skilyrði, að hlutaðeigandi stjórnarvöld í hvoru landinu um sig samþykki verð og gæði varanna.

6. gr.

Samningur þessi gildir frá 1. febrúar 1952, að þeim degi meðtöldum, til 31. janúar 1953, að þeim degi meðtöldum.

Ef hvorugur samningsaðiljanna segir upp samningnum fyrir lok ársins 1952, framlengist hann sjálfkrafa um eitt ár.

7. gr.

Með samningi þessum er úr gildi numinn samningurinn frá 6. marz 1950.

Gjört í tveimur eintökum í Reykjavík hinn 4. febrúar 1952.

Fyrir ríkisstjórn Íslands
Bjarni Benediktsson.

Fyrir ríkisstjórn Finnlands
Ragnar Smedslund.

LISTI I.

Innflutningur finnskra vara til Íslands á tímabilinu

1. febrúar 1952 — 31. janúar 1953.

<i>Vörutegund:</i>	<i>Magn: Verðmæti í £:</i>
1. Heflaður og plægður trjáviður	5000 standards
2. Staurar o. fl.	PM
3. Krossviður	50 000
4. Þilplötur úr trjáviðarefnum	25 000
5. Blaðapappír	65 000
6. Annar pappír	100 000
7. Pappi, þ. á m. „kraftliner“	40 000
8. Vörur úr pappír og pappa	40 000
9. Hrájárn	3 000
10. Síldartunnur og stafir	PM
11. Grasfræ (alopeurus og timotei)	PM
12. Gípsonitplötur og asbest og asbestplötur	PM
13. Ýmislegt (veggfóður, lím, gúmmískófatnaður, hnappar, búsaðhöld og hreinlætistæki úr postulíni, leirvörur, glervörur, rúðugler, rafmagnsmótorar, einangrunarefni til raflagna, járnvörur og aðrar málmvörur, vélar, tæki og áhöld, íprótta- og leikfimisvörur, og ípróttavopn ásamt skotfærum)	60 000

LISTI II.

Innflutningur íslenzkra vara til Finnlands á tímabilinu

1. febrúar 1952 — 31. janúar 1953.

<i>Vörutegund:</i>	<i>Magn: Verðmæti í £:</i>
1. Síld (saltsíld, sykursöltuð síld og kryddsíld), þar af um 1120 smál. snemma veidd Norðurlandssíld	4480 smál.
2. Síldar- og/eða fiskimjöl	1500 —

Vörutegund:

3. Hert síldar- og/eða þorskalýsi	200 smál.	
4. Þorskalýsi til fóðurs eða iðnaðar eða meðalalýsi	300 —	
5. Hraðfryst fiskflök	200 —	
6. Kindagarnir		20 000
7. Blautsaltaðar og/eða sútaðar sauðagætur og önnur skinn og húðir		100 000
8. Ýmislegt (m. a. niðursoðið fiskmeti)		15 000

Magn: Verðmæti í £: 39

6. marz

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breyting á lögum nr. 37/1944, um laun forseta Íslands.

40

20. marz

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar,

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Forsætisráðherra hefur tjáð oss eftirfarandi:

Í lögum nr. 37/1944 eru forseta Íslands ákveðin 50 þúsund króna grunnlaun á ári, auk verðlagsuppbótar. Þá giltu þau ákvæði, að verðlagsuppbót var einungis greidd á nokkurn hluta af launum embættismanna. Síðar var lögtekið að greiða fulla verðlagsuppbót á öll embættislaun. Forseti hélt eigi að síður áfram að taka verðlagsuppbót á einungis tæplega fimmtung grunnlauna sinna (9870.00 krónur), þangað til 1. júlí s. l., að verðbreytingar voru orðnar slíkar, að laun hans voru ekki lengur í neinu samræmi við það, sem ákveðið hafði verið í öndverðu. Frá 1. júlí 1951 fékk forsetinn fulla verðlagsuppbót greidda á grunnlaun sín öll, svo sem lög höfðu staðið til um langt skeið. Urðu launin þá alls um 17 þúsund krónur á mánuði í stað 6 þúsund áður. Jafnframt hafði forseti við orð að beiðast endurskoðunar laganna um laun sín fyrir haustþingið 1952. — Í stjórnarskránni, 9. gr., er svo mælt, að greiðslum til forseta megi ekki breyta til lækkunar á kjörtímabilinu. Þar sem forsetakjör fer væntanlega fram áður en Alþingi kemur saman af nýju ber brýna nauðsyn til að ákveða launin með bráðabirgðalögum. Hefur orðið að ráði, að launin verði 85 000.00 krónur á ári, auk verðlagsuppbótar, eins og hún er á hverjum tíma. Yrðu þau þá með núverandi verðlagsvísitölu samtals kr. 120 380.00 á ári.

Með skírskotun til framanritaðs föllumst vér á, samkvæmt heimild í 28. gr. stjórnarskrárinnar, að gefa út svofelld bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 37/1944, um laun forseta Íslands:

Við 1. gr.:

1. gr.

Í stað „50 000.00 kr.“ komi: 85 000.00 kr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

2. gr.

Gjört í Reykjavík, 20. marz 1952.

Steingrímur Steinþórsson.

Jón Pálmason.

Jón Ásbjörnsson.

(L. S.)

Steingrímur Steinþórsson.